

Jézus Krisztus engesztelése biztosítja a megtisztuláshoz szükséges tisztító hatást, a lelki sebek begyógyításához és a bűntudat eltörléséhez szükséges nyugtató balzsamot, valamint a védelmet, amely lehetővé teszi számunkra, hogy hithűek maradjunk jóban, rosszban egyaránt.

Létezik abszolút igazság

Nektek, családtagoknak és barátoknak, akik nem vagytok tagjai Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának, megpróbáltam elmagyarázni annak alapvető okait, hogy miért vagyunk misszionáriusok.

Létezik abszolút igazság egy olyan világban, amely egyre inkább elveti és semmibe veszi az abszolútumokat. Egy eljövendő napon „minden térd meghajol... és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére” (Filippibeliek 2:10–11). Jézus a Krisztus teljes mértékben az Örökkévaló Atya Egyszülött Fia. Egyházának tagjaiként tanúságunkat tesszük arról, hogy Ő él, és hogy egyháza visszaállítatott a maga teljességében ezekben az utolsó napokban.

Hozzátok intézett felhívásaink, hogy ismerjétek meg és tegyétek próbára az üzenetünket, abból a pozitív hatásból fakadnak, amelyet Jézus Krisztus evangéliuma gyakorol az életünkben. Néha talán félszegek vagy kapkodók vagy akár hajthatatlanok vagyunk a próbálkozásainkban, de csupán arra vágyunk, hogy megosszuk veletek azokat az igazságokat, amelyeket mi a legnagyobb becsben tartunk.

Az Úr apostolainak egyikeként és lelkem minden erejével tanúbizonyosságot teszek az Ő isteni voltáról és valóságáról. És arra kérek benneteket, hogy „jőjjetek és lássátok meg” (János 1:40). Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

Thomas S. Monson elnök

Míg újra találkozunk

Gondoljuk át mindannyian a hallott igazságokat, és ezek segítsenek nekünk még hősiesebb tanítványokká válni.

Testvéreim, két pompás napon át hallgathattunk sugalmazott üzeneteket. Szívünket megérintette, hitünket pedig megerősítette a konferencia ülésein tapasztalt lelkiség. E konferencia befejeztével köszönjük meg Mennyei Atyánknak, hogy mily sok áldást ad nekünk.

Felemelt és inspirált bennünket az ülések alatt elhangzott csodálatos zene. Az imák közelebb vittek minket a mennyhez.

Hadd fejezzem ki az egész egyház nevében szívből jövő köszönetemet azoknak a fivéreknek, akiket ezen a konferencián mentettük fel. Hiányozni fognak. Nagyon sok mindennel hozzájárultak az Úr munkájához, és ez még nemzedékeken át érződni fog.

Térjünk haza annak elhatározásával a szívünkben, hogy egy kicsit jobb életet élünk majd, mint eddig. Legyünk egy kicsit kedvesebbek és figyelmesebbek. Nyújtsunk segítő

Linda K. Burton
a Segítőegylet általános elnöke

kezet nem csupán egyháztág társainak, hanem azoknak is, akik nem a mi hitünket vallják. Velük érintkezve mutassunk irántuk tiszteletet.

Vannak, akik nap mint nap kihívásokkal küszködnek. A segítő kéz mellett a törődésünket is ajánljuk fel nekik. Áldottak leszünk, midőn törődünk egymással.

Ne feledkezzünk el az idősekről és az otthonukhoz kötöttekről. Ha időt szakítunk a meglátogatásukra, abból tudni fogják, hogy szeretjük és becsben tartjuk őket. Tegyük eleget a „segítsd a gyengéket, emeld fel a lecsüggesztett kezeket, és erősítsd meg az ellankadt térdeket”¹ megbízásnak.

Legyünk tisztességes és becsületes emberek, akik mindig, minden körülmények között megpróbálják azt tenni, ami helyes. Legyünk Krisztus hű követői, az igazlelkűség példái, ragyogjon fényünk a világnak.²

Testvéreim, köszönöm nektek az értem mondott imáitokat! Megerősítenek és felemelnek, midőn teljes szívvel és minden erőmmel Isten akaratának megtételére törekszem, valamint arra, hogy szolgáljam Őt és benneteket.

E konferenciáról távozva a menny áldásait kérem mindannyiótokra. Akik messze vagytok otthonról, térjete oda vissza biztonságban és találjatok mindent rendben. Gondoljuk át mindannyian a hallott igazságokat, és ezek segítsenek nekünk még hősiebb tanítványokká válni annál, mint amilyenek e konferencia kezdetén voltunk.

Az Úr áldásait kérem rátok és mindannyiunkra, míg nem hat hónap múlva újra találkozunk, és ezt az Ő szent nevében, méghozzá Jézus Krisztus, a mi Urunk és Szabadítónk nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 81:5.
2. Lásd Filippibeli 2:15.

Oly módon felkészülve, amilyent még sohasem láttak

Készüljünk fel cseppről cseppre, hogy érdemesen részesüljünk a szabadító szertartásokban, és teljes szívünkkel tartsuk be a velük járó szövetségeket.

Amikor a legkisebb lányunk hazajött az első iskolai nap után, megkérdeztem tőle: „Na, milyen volt?”

Ő annyit mondott, hogy: „jó”.

Másnap reggel azonban, amikor felkeltettem, hogy készüljön az iskolába, összefonta a karját és nagy meggyőződéssel kijelentette: „Már voltam iskolában!” Nyilvánvalóan nem *készítettem fel* vagy nem magyaráztam el neki, hogy iskolába nem csak egyszer kell menni, hanem heti öt napon át sok-sok éven keresztül.

A felkészülés tantételét átgondolva képzeljétek el velem a következő jelenetet. A templom celesztális szobájában ültök, és több jegyespárt is láttok, akiket be- és kivezetnek, mialatt arra várnak, hogy házasságot kössenek az időre és az örökkévalóságra. Egy menyasszony a kedvesével kéz a kézben lép be a celesztális szobába. Egyszerű, de gyönyörű templomi

ruhát visel, arcára nyugodt, békés, meleg mosoly ül. Hajviselete ízléses, de nem hivalkodó. Leül, körülnéz, aztán hirtelen erő vesznek rajta az érzelmei. Úgy látszik, azért eredtek el a könnyei, mert ámulat és áhítat tölti el mind a hely, mind pedig a rá és élete szerelmére váró szent szertartás iránt. Viselkedése ezt sugallja: „Milyen hálás vagyok, hogy az Úr házában lehetek ma, készen arra, hogy megkezdjem örök utazásomat szeretett örökkévaló társammal!” Úgy tűnik, ő sokkal többre *készült fel*, mint csupán egy eseményre.

Drága tizenéves lányunokám nemrégiben egy levélkét hagyott a párnámon, amely részben így szólt: „Az egyik dolog, ami nagyon megérint, amikor belépek a templomba, az a békés, szeretetteljes lelkiség, amely ott lakozik. [...] Az emberek elmehetnek a templomba, hogy sugalmazást kapjanak.”¹ Igaza van. Sugalmazást